

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Danielem Zejdou ve věci

žalobce: ██████ P. G. ██████ narozený ██████
bytem ██████
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Strnadem, Ph.D.
sídlem Dlouhá 730/35, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429**
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2 - Nové Město
za níž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

o zaplacení 12 000 000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 6 655 833,33 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % p. a. od 14. 5. 2019 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 5 344 166,67 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % p. a. od 14. 5. 2019 do zaplacení, se zamítá.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 126 692,82 Kč k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Pavla Strnada, Ph.D., advokáta, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Novotná.

Odůvodnění:

Vyjádření účastníků a průběh řízení

1. Žalobce se žalobou došlou soudu dne 14. 5. 2019 domáhal jednak náhrady škody a jednak přiznání nemajetkové újmy za trestní stíhání. Jeho trestní stíhání probíhalo ode dne 21. 7. 2014 do dne 16. 5. 2018, kdy bylo usnesením vrchního státního zastupitelství ze dne 16. 5. 2018, čj. [redacted] zastaveno z důvodu, že jednáním žalobce nebyly naplněny znaky skutkové podstaty zadného trestného činu. Dne 21. 7. 2014 bylo na základě usnesení č.j. [redacted] Policie ČR, Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality SKPV Praha zahájeno trestní stíhání žalobce pro skutek spočívající v tom, že žalobce měl jako člen představenstva společnosti [redacted] společně s ostatními členy představenstva úmyslně způsobit škodu [redacted] ve výši 12 000 000 USD tedy 221 232 000 Kč. Tato škoda měla být způsobena tím, že členové představenstva dne 13. 10. 2009 projednali a schválili žádost o poskytnutí úvěru společnosti [redacted] čímž měli porušit svou povinnost výkonu volené funkce s péčí řádného hospodáře, povinnost obezřetného výkonu funkce a jiné povinnosti vyplývající z právních předpisů a vnitřních předpisů banky. Žalobce se měl dopustit trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 2 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009 a porušování závazných pravidel hospodářského styku podle § 127 odst. 1 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009, a to ve spolupachatelství s ostatními členy představenstva. Žalobce podal stížnost proti usnesení o zahájení stíhání dne 3. 10. 2014, která byla zamítnuta. Dne 21. 8. 2015 byla podána obžaloba. Dne 13. 2. 2017 vzal státní zástupce obžalobu zpět. Dne 16. 5. 2018 bylo trestní stíhání zastaveno. Žalobce jednak požaduje náhradu ušlého zisku, žalobce byl odborníkem v oblasti bankovníctví a finančnictví. V době před zahájením trestního stíhání žalobce usiloval o vysokou pracovní pozici ve významné bankovní instituci. Trestní stíhání jej diskvalifikovalo z již rozjednaných pracovních příležitostí a nabídek, konkrétně žalobce byl osloven společností [redacted] v průběhu roku 2014 na pozici [redacted] kdyby nebyl žalobce osloven společností Raiffeisenbank, a. s. získal by jinou pozici. Dosahoval by příjmů v rozmezí 3 000 000 až 5 000 000 Kč. Od roku 2014 pak na místo žalobce tuto pozici zastával již do 30. 4. 2019 [redacted] J. K. [redacted] který se rozhodl po 5 letech ve funkci vedoucího oddělení odejít na „zasloužený odpočinek“, na jeho místě mohl být žalobce. Výběrové řízení a jednání o uzavření pracovního poměru se žalobcem probíhalo od začátku července 2014. Měl sjednanou roční odměnu ve výši 3 000 000 Kč. Žalobce byl jediný kandidát na pozici a měl být představen formálně v mateřské společnosti [redacted] Poté, co žalobce informoval vedoucí pracovníky [redacted] a. s. o skutečnosti, že proti němu bylo zahájeno trestní stíhání, byl vyřazen a ukončena spolupráce z důvodu zahájeného trestního stíhání. Ze stejného důvodu byl vyřazen i z výběrového řízení vedeného v roce 2015 na pozici [redacted] z výběrového řízení v [redacted] s. na pozici ředitele odboru restrukturalizace a vymáhání. Žalobce se v důsledku zahájeného trestního stíhání stal objektivně nepřijatelným pro jakékoliv pozice vedení nejenom bank, ale jiných významných zaměstnavatelů. Z daňových přiznání z osobního listu a ze životopisu žalobce vyplývá, že v letech 2004 až 2011, kdy žalobce působil na vedoucích pozicích finančních institucí, přesahuje jeho průměrné roční příjmy částku 5 000 000 Kč. V době zahájení trestního stíhání byl žalobce zkušeným bankovním manažerem v nejproduktivnějším věku [redacted] Při ukončení trestního stíhání bylo žalobci [redacted] znamenalo trestní stíhání pro žalobce doživotní diskvalifikaci z odpovídajícího profesního života. Žalobce tedy požaduje ušlý zisk ode dne 21. 7. 2014 do dne 16. 5. 2018 ve výši 12 000 000 Kč za dobu 4 let. Dále požaduje nemajetkové zadostiučinění, kdy povahu trestní věci vnímá tak, že měl způsobit škodu velkého rozsahu, měl obavy, žalobci hrozilo až

8 let odnětí svobody, trest zákaz činnosti či peněžitý trest. Vše mohlo být pro žalobce likvidační. Trestné činy se týkaly jeho profesní činnosti, trvalo téměř 4 roky. Bylo zasaženo nejen jméno, dobrá pověst žalobce, ale znemožněn faktický výkon jeho povolání, byl vyřazen z výběrových řízení na vedoucích funkce významných bankovních domů, došlo k diskvalifikaci žalobce v jeho další profesní činnosti, předčasné ukončení pracovní kariéry. Dále žalobce následkem trestního stíhání byl zkrácen o léta potřebná k době pojištění po roce 2018, tato doba činí 35 let, při výpočtu výše jeho budoucího nároku na starobní důchod a odpracovaná léta a vyměřovací základy, kterých by dosáhl nebýt zahájeno trestní stíhání. Trestního stíhání bylo široce medializováno. Byl prověřován v místě trvalého bydliště v listopadu 2017 v pracovním působišti u společnosti [REDAKCE] byly provedeny identifikační úkony, daktyloskopické otisky, zjištění tělesných znaku, měření těla, pořízení obrazových zvukových záznamů, odebrání biologických vzorků. V listopadu 2014 žalobce obdržel oznámení Národního bezpečnostního úřadu o zahájení bezpečnostního řízení o zrušení platnosti osvědčení fyzické osoby pro stupeň utajení důvěrné. Žalobce požaduje 20 000 000 Kč. Dále požadoval nemajetkovou újmu způsobenou nesprávným úředním postupem s tím, že bylo porušeno právo žalobce na projednání v přiměřené lhůtě, kde požaduje částku 85 017 Kč.

2. Rozsudky soudu prvního stupně č.j. 25 C 144/2019 - 489 ze dne 3. 6. 2021 a č.j. 25 C 114/2019 - 569 ze dne 16. 2. 2022 bylo pravomocně rozhodnuto o všech uplatněných nárocích žalobce, a to s výjimkou nároku na náhradu škody představující ušlý zisk žalobce ve výši 12 000 000 Kč s příslušenstvím, který mu ušel za dobu 4 let trestního stíhání z důvodu vyřazení ve výběrovém řízení na pozici [REDAKCE] v důsledku nezákonného trestního stíhání. V tomto rozsahu zrušil Městský soud v Praze svým rozsudkem č.j. 58 Co 218/2022 – 606 ze dne 15. 9. 2022 na základě odvolání žalobce rozsudek soudu prvního stupně č.j. 25 C 114/2019 - 569 ze dne 16. 2. 2022, kterým byl tento nárok zamítnut, a vrátil v tomto rozsahu věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Dále zrušil výrok o nákladech řízení a uložil soudu prvního stupně, aby i o nákladech řízení znovu rozhodl.
3. Odvolací soud v rámci odůvodnění rozsudku č.j. 58 Co 218/2022 – 606 ze dne 15. 9. 2022 vyslovil pro soud prvního stupně závazný právní názor, že **shledal nárok žalobce na náhradu ušlého zisku opodstatněným**. Soudu prvního stupně pak uložil, aby se dále zabýval posouzením výše nároku z titulu ušlého zisku, resp. aby posoudil, zda dosud provedené důkazy postačují k rozhodnutí o výši nároku žalobce, případně provedl další důkazy žalobcem navržené, případně žalobce vyzval postupem podle § 118a odst. 3 o. s. ř. k označení důkazů k prokázání výše nároku, a poté o výši nároku rozhodl.
4. S ohledem na závazný názor odvolacího soudu, že nárok žalobce na náhradu ušlého zisku je opodstatněný (viz bod 3. výše), soud v rámci dalšího řízení zaměřil pouze na dokazování výše ušlého zisku žalobce, který mu ušel v souvislosti s tím, že nebyl přijat na místo [REDAKCE]. Nezabýval se tedy znovu posuzování existence odpovědnostního titulu, vzniku škody a příčinné souvislosti mezi nezákonným trestním stíháním a vznikem škody, neboť existence podmínek odpovědnosti žalované podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále jen „OdpŠk“), již byla potvrzena citovaným závazným názorem odvolacího soudu.
5. Na ústním jednání dne 27. 4. 2023 žalobce na základě výzvy soudu uvedl, že další důkazy k prokázání výše škody již navrhopat nebude a že již všechny jím navržené důkazy týkající se výše tvrzené škody byly v rámci dosavadního řízení soudem provedeny. Soud tak vyšel při posuzování výše ušlého zisku z následujících soudem provedených důkazů.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Novotná.

6. Ze svědecké výpovědi F. [redacted] [redacted] který byl coby člen představenstva [redacted] odpovědný za výběrové řízení na pozici ředitele workoutu, na kterou se hlásil žalobce, bylo zjištěno, že základní plat nabízené pozice byl 2 000 000 Kč ročně s tím, že dalších 1 000 000 Kč ročně byla variabilní složka. [redacted] [redacted] vypověděl, že nebyť trestního stíhání, žalobce by byl přijat na uvedenou pozici.
7. Z emailu pana F. Š. [redacted] personálního ředitele společnosti [redacted] adresovaného dne 28. 5. 2018 žalobci má soud za prokázané, že žalobci byla na pozici ředitele odboru vymáhání pohledávek (tzv. útvar workout) nabízena roční odměna ve výši 3 000 000 Kč, které v sobě zahrnovala jak základní pevnou částku, tak i variabilní složku.
8. Ze svědecké výpovědi J. K. [redacted] bylo zjištěno, že K. [redacted] od 1. 11. 2014 nastoupil ve společnosti [redacted] na pozici vedoucího útvaru workoutu, tedy na pozici, na kterou bylo v průběhu roku 2014 vyhlášeno výběrového řízení, ve kterém se dostal do finální fáze žalobce. Jeho svědeckou výpovědí bylo prokázano, že jeho základní roční plat byl v rozmezí 220 000 Kč až 250 000 Kč s tím, že variabilní složka se odvíjela od výkonostních ukazatelů.
9. Z účastnické výpovědi žalobce ze dne 27. 1. 2021 má soud za prokázané, že od roku 2016 žalobce pracoval jako finanční ředitel ve společnosti [redacted]. Z jeho účastnické výpovědi i z evidenčních listů důchodového pojištění za roky 2017 a 2018 má soud za prokázané, že za tuto práci pobíral měsíční odměnu ve výši 15 000 Kč.
10. Soud má za prokázaný skutkový, který byl zjištěn provedením shora uvedených důkazů.
11. Soud posoudil věc po právní stránce podle výše uvedených ustanovení:

Podle § 1 odst. 1 OdpŠk, stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 2 cit. zák. odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.

Podle § 5 OdpŠk stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 7 odst. 1 OdpŠk právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle § 8 odst. 1 OdpŠk nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Podle § 31 odst. 1 OdpŠk náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu.

Podle § 26 OdpŠk, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem ("o.z.").

Podle § 14 odst. 1 OdpŠk se nárok na náhradu škody uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, přičemž podle ust. odst. 3 cit. § je uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.

Ust. § 15 odst. 2 OdpŠk pak stanoví, že poškozený se může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.

12. Soud vyšel ze závazného právního názoru odvolacího soudu (viz bod 3. výše), že nárok žalobce na náhradu ušlého zisku ve formě ušlé mzdy ve společnosti [redacted] po dobu trvání Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Novotná.

trestního stíhání je podle § 7 odst. 1 OdpŠk dán a jsou splněny i podmínky pro jeho uplatnění dle § 8 OdpŠk. Proto se soud v rámci odůvodnění dále zabýval pouze otázkou posouzení výše nároku, která byla v rámci řízení žalobcem prokázána.

13. Soud dospěl k závěru, že provedenými důkazy žalobce prokázal, že pozice vedoucího úseku [redacted] byla obsazena od 1. 11. 2014 s tím, že pokud by na ni nastoupil žalobce, byla mu nabídnuta základní měsíční mzda 2 000 000 Kč a variabilní složka dosahující až částky 1 000 000 Kč, tedy v celkovém součtu cílové odměna ve výši 3 000 000 Kč ročně. Vzhledem k tomu, že variabilní složka není nároková, ale závislá na splnění výkonnostních ukazatelů a žalobcova tvrzení nesměřovala k prokázání toho, jaké konkrétní výkonnostní kritéria by bylo nutné pro získání variabilní složky splnit a k prokázání toho, že by je žalobce při obvyklém běhu událostí splnil, vycházel soud při stanovení výše škody pouze pro prokázané výše pevné části odměny, kterou by v případě, že by nastoupil na dané místo, žalobce získal. Ačkoli ze svědecké výpovědi [redacted] K [redacted] bylo zjištěno, že on na dané pozici pobíral o něco vyšší základní mzdu, soud vyhodnotil, že pro prokázání výše škody způsobené žalobci je rozhodná částka základní mzdy, která byla nabídnuta za výkon dané pozice jemu a nikoli částka, kterou nakonec obdržel [redacted] K [redacted].
14. Žalobce požadoval náhradu ušlé mzdy od zahájení trestního stíhání, tj. ode dne 21. 7. 2014. Soud má však za prokazané, že v době zahájení trestního stíhání ještě výběrové řízení probíhalo a dané místo bylo obsazeno až od 1. 11. 2014, proto soud přiznal náhradu škody až od tohoto data.
15. Soud dále přisvědčil obrannému tvrzení žalované, že od náhrady ušlé mzdy je třeba odečíst částky, které dle vyjádření žalobce v rámci jeho účastnické výpovědi i předložených evidenčních listů důchodového pojištění žalobce pobíral v rámci pracovního poměru ve společnosti [redacted]. Proto soud počínaje rokem 2016 od náhrady odečetl částku prokazané měsíční mzdy ve výši 15 000 Kč za každý měsíc.
16. Z výše uvedených důvodů pak soud přiznal žalobci celkovou náhradu škody představující ušlou mzdu v rozsahu základní pevné částky (počítáno z částky 2 000 000 Kč ročně), která mu byla nabídnuta na pozici ředitele úseku workoutu společnosti [redacted] za období od 1. 11. 2014 do 16. 5. 2018, tj. za období 42,5 měsíců, a to sníženou za období let 2016 – 2018 o částku 15 000 Kč za každý měsíc, tedy celkem náhradu ve výši 6 655 833,33 Kč. K této částce soud přiznal i požadované úroky z prodlení od data 14. 5. 2019, tj. ode dne následujícího po uplynutí lhůty 6 měsíců, ve které měla žalovaná žalobcem předběžně uplatněný nárok projednat a uhradit.
17. Ve zbylé části, tj. v částce 5 344 166,67 včetně příslušenství, soud žalobu zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2 o. s. ř. tak, že přiznal žalobci, jenž byl v řízení úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 126 692,82 Kč, přičemž tato částka představuje 10,8 % z jejich celkové výše (rozdíl úspěchu v řízení v rozsahu 55,4 % a úspěchu žalované v rozsahu 44,6 %). Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 6 000 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 12 100 000 Kč sestávající z částky 49 140 Kč za každý z osmnácti úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a. t. a z částky 24 570 Kč za každý ze tří úkonů uvedených v § 11 odst. 2 a. t. včetně jedenadvaceti paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 964 530 Kč ve výši 202 551,30 Kč.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Novotná.

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li žalovaná povinnosti uložené jí tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu nebo exekuce.

Praha 4. května 2023

Mgr. Ing. Daniel Zejda v. r.
samosoudce